

Sygn. akt III U 713/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. na rozprawie

sprawy z wniosku E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 16 października 2012 r. znak (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.;**
- 2. umorzyć postępowanie.**

Sygn. akt III U 713/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 16.10.2012r. odmówił **E. K.** prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, że w myśl przepisów art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy – oprócz innych warunków – uzależnione jest m.in. od istnienia niezdolności do pracy. Orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 11.10.2012r. ustalono jednak, że E. K. nie jest niezdolna do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji E. K. twierdziła, że jej stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy, ponieważ z powodu choroby zwyrodnieniowej stawów i reumatoidalnego zapalenia stawów od lipca 2011r. ma ciągły stan ostrych bólów, stanów zapalnych, a w kolanach dodatkowo występują wysięki. Od 1.12.2011r. do 30.06.2012r. przebywała na urlopie dla poratowania zdrowia. Mimo leczenia szpitalnego i systematycznego leczenia ambulatoryjnego jej stan zdrowia nie poprawił się jednak i od 1.09.2012r. nie była w stanie wrócić do pracy. Od tego czasu jest na zwolnieniu lekarskim. Ma

bowiem znaczne trudności z poruszaniem się nie mówiąc o pokonywaniu drogi z domu do pracy i z powrotem oraz chodzenia po schodach co jest nieuniknione w czterokondygnacyjnej szkole, w której uczy. Pozycja stojąca i chodząca konieczna podczas zajęć lekcyjnych i dyżurów wzmagają tylko dolegliwości bólowe, które obok innych dolegliwości powodują, że nie jest w stanie sprostać obowiązkom zawodowym.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie na tyle jest uzasadnione, że zaskarżoną decyzję należało uchylić, sprawę przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B. i umorzyć postępowanie w tej sprawie.

Z opinii bowiem biegłych sądowych lekarzy dr med. B. L. z zakresu reumatologii, dr n. med. T. P. z zakresu neurologii, C. K. z zakresu ortopedii i traumatologii i M. W. z zakresu medycyny pracy, którzy to na podstawie art. 278 kpc między innymi sporządzili opinię w sprawie na potrzeby postępowania sądowego, wynika, że odwołująca się jest jednak częściowo niezdolna do pracy ale od 12.06.2013r., (tj. od dnia sporządzenia opinii), do dnia 11.06.2013r. Powodem tej niezdolności jest reumatoidalne zapalenie stawów, zaawansowana choroba zwyrodnieniowa obu stawów kolanowych i choroba zwyrodnieniowa wielostanowa w przebiegu reumatoidalnego zapalenia stawów w powiązaniu ze stanem po endoprotezoplastyce stawu biodrowego prawego w 2004r. oraz chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego. Rozpoznane bowiem schorzenia narządu ruchu w znacznym stopniu upośledzają sprawność organizmu odwołującej i stąd powodują częściową jej niezdolność do pracy. Praca mianowicie nauczyciela religii wymaga dłuższego stania i chodzenia, jest pracą samodzielną i wymagającą szczególnej koncentracji. Dolegliwości zaś związane ze stanem stawów kolanowych spowodowane rzs i ich zwyrodnieniem oraz wcześniej przeprowadzoną alloplastyką stawu biodrowego wręcz to uniemożliwiają. W bardzo bowiem dużym stopniu utrudniają chodzenie. Zawód natomiast nauczyciela wymaga nie tylko dobrej sprawności intelektualnej, ale również bardzo dobrej sprawności fizycznej i możliwości szybkiej reakcji na zdarzające się podczas lekcji wydarzenia. Gdyby odwołująca się oceniała jak osobą pracującą fizycznie to z pewnością stwierdzonoby całkowitą jej niezdolność do pracy zarobkowej. Natomiast badana jest nauczycielem i w związku z tym mimo bardzo zaawansowanego procesu reumatoidalnego jest częściowo, okresowo niezdolna do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Są to więc nowe okoliczności związane ze stanem zdrowia odwołującej się, które powstały po dniu złożenia odwołania od zaskarżonej decyzji. Trzeba tak uznać, gdyż aż takiej mowy o nich wcześniej w sprawie nie było. Biegli sądowi lekarze – dr n. med. Z. H. z zakresu chorób wewnętrznych i G. K. z zakresu ortopedii i traumatologii, a następnie dr n. med. R. Z. z zakresu neurologii i E. L. z zakresu otolaryngologii oraz D. M. z zakresu medycyny pracy, choć rozpoznali u odwołującej się reumatoidalne zapalenie stawów, uogólnione zmiany zwyrodnieniowe stawów z ograniczeniem funkcji stawów ramiennych i nadgarstków, a później jeszcze zespół bólowy w odcinku szyjnym kręgosłupa, początkowy okres zmian zwyrodnieniowych w odcinku C kręgosłupa i stan po endoprotezoplastyce biodra prawego, to nie uznali, aby te stwierdzone schorzenia powodowały niezdolność do pracy odwołującej się. Niezdolność do pracy wskazali dopiero biegli sądowi B. L., T. P., C. K. i M. W. i to od dnia 12.06.2013r. Czyni to tym samym właśnie powstanie nowych okoliczności po dniu złożenia odwołania od zaskarżonej decyzji. Zwłaszcza tak należy zauważać, że opinia trzeciego zespołu biegłych sądowych B. L., T. P., C. K. i M. W. została sporządzona po upływie znacznego czasu od dwóch pierwszych opinii, które zostały sporządzone 1.12.2012r. i 16.02.2013r. Przez okres zaś zgoła co najmniej czterech miesięcy w stanie zdrowia odwołującej się mogły zajść niemałe zmiany, ponieważ jak wskazali biegli B. L., T. P., C. K. i M. W. reumatoidalne zapalenie stawów po przez utrzymujący się wysięk płynu chorobowego nie tylko powoduje określone dolegliwości ale również przyspiesza zmiany destrukcyjne w stawie. Trudno natomiast posądzać wszystkie zespoły biegłych sądowych o nierzetelność w badaniu i ocenie stanu zdrowia odwołującej się, choć trzeba mieć na uwadze, że w składzie trzeciego zespołu biegłych sądowych był reumatolog, a więc lekarz o specjalności na chorobę którą odwołująca się głównie cierpi.

Zgodnie tymczasem z art. 477¹⁴ § 4 kpc, w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę

do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Sąd zaś oparł się o opinie biegłych sądowych, gdyż to właśnie, jak wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Sąd zaś podzielił opinie biegłych sądowych, gdyż zostały sporządzone przez specjalistów i są jednoznaczne w swojej wymowie. Nie miał zresztą powodów aby ich nie podzielić.

W wyniku też zastrzeżeń organu rentowego do opinii trzeciego zespołu biegłych jednoznacznie podtrzymali oni swoją opinię, a przecież to właśnie, jak wyżej wskazano, w sprawie o świadczenia rentowe ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, a nie stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS, na które powołał się organ rentowy.

Z tych zatem powyższych względów, stosownie do art. 477¹⁴ § 4 kpc należało uchylić zaskarżoną decyzję, sprawę przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B. i umorzyć postępowanie. Organ rentowy na podstawie nowych okoliczności zobligowany bowiem jest do ponownego rozpoznania sprawy. Gdyby wszakże uwzględnić odwołanie, organ ten zostałby pozbawiony możliwości wypowiedzenia się co do tych nowych okoliczności chorobowych. Oddalenie natomiast odwołania pozbawiłoby odwołującego się możliwości przyznania prawa do renty z wcześniejszym terminem.

W sprawie tym bardziej należało tak postąpić, ponieważ okazało się na rozprawie, że pomimo nieprzyznania odwołującej się prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy pozostawała na zasiłku rehabilitacyjnym.

PW/bd